

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theodōritu Episkopu Kyru Kai Eyagriu Scholastiku
Ekklesiastikē Istorìa, Eklogai Apo Tōn Istorion
Philostorgiu Kai Theodōru**

Theodoretus <Cyrrhensis>

Mogvntiae, 1679

XXXIV. De libello depositionis ad eundem Severum misso à Cosma &
Severiano.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14162

Cum populus civitatis & Monachi ad-
versus eos insurrexissent. Et Palaestina
quidem hoc in statu erat. Eorum ve-
rò, qui Antiochiæ subjacent, alii qui-
dem per fraudem inducti sunt. Ex
quorum numero est Marinus Episco-
pus Beryti. Alii verò vi ac neces-
sitate compulsi, consenserunt Severi Syn-
odicis, quibus Anathema contineba-
tur, tam adversus Synodum Chalcedo-
nensem, quam adversus reliquos, qui
duas in Domino nostro naturas aut
proprietas dixerant, alteram carnis,
alteram Deitatis. Quidam cum ne-
cessitate adacti consensissent, postea
mutati sententiam revocarunt: inter
quos sunt Episcopi, qui subjacent Apa-
meæ. Nonnulli consentire penitus
recusarunt. Ex quorum numero est
Julianus Episcopus Bostreæ, & Epipha-
nius Tyri, & alii quidam, utajunt, Epi-
scopi. Iauri verò tandem ad sanam
mentem reversi, pristinum quidem er-
rorem suum jam damnant. Severum
autem cum sectatoribus suis anathe-
matizant. Quidam etiam ex iis, qui
sub Severo sunt Episcopi & Clerici, re-
lictis propriis Ecclesiis, aufugerunt.
Ex quibus est Julianus Episcopus Bos-
treæ & Petrus Damasci, qui apud nos
degunt. Mamas item: hic autem unus
fuisse videbatur ex duobus antesigna-
nis Dioscorianorum, à quibus Severus
ipse fuerat institutus: cum eorum arro-
gantiam improbasset. Et paulo post.
Monasteria verò, quæ hic sunt, & ipsa
Hierosolyma, aliæ item plurimæ civi-
tates unà cum suis Episcopis in recta fi-
de consentiunt. Pro quibus universis,
& pro nobis, ora, ne intremus in tenta-
tionem, Domine sanctissime & maxi-
mè honorandè Pater noster.

CAP. XXXIV.

De libello depositionis ad eundem Severum
miso à Cosma & Severiano.

SEd quoniam supradiçtæ litteræ te-
stantur, Episcopus, qui subiacebant
Ecclesiæ Apamænarum, à Severi com-
munionem recessisse. Adjiciamus hic, si
placet, ea quæ à Patribus accepimus, li-
cet nullis adhuc historiarum monimen-
tis sint prodita. Cosmas Episcopus no-
stre Epiphaniæ quam Orontes fluvius
alluit, & Severianus Episcopus vicinæ
urbis Aretusæ, synodicis Severi litteris
comoti, cum ab ejus communionem se se
abrupissent, libellum depositionis ad eum

τὴν δὴμα τε καὶ τῶν μοναχῶν κινήσαντων. καὶ
ἡμῶν παλαιστίνων ἐν τῆτοις ἦν. τῶν δὲ ὑπὸ ἀν-
τιοχείας, οἱ μὲν σωμαπαχθέντες ὑπὸ τῆς ἐπι-
σκοπίας, οἱ δὲ ἐπὶ καὶ μαρτυρίας ἐπισημασθέντες
οἱ δὲ, βία καὶ ἀνάγκῃ συνέθεντο τοῖς συν-
κοῖς σεβήεσσι, ἀναθεματισμὸν ἔχουσι ἀμα-
τῆς σιωδῆς καὶ τῶν λοιπῶν τῶν ἐρημιτικῶν
δύο φύσεις ἢ ιδιότησας ἐπὶ τῆς κυρίας, τῆς
σαρκὸς καὶ τῆς θεότητος. οἱ δὲ, μέγα τι
ἔξ ἀνάγκης συνδέσθαι μετὰ τῶν ἁγίων
ἀνεκαλίσαντο. ὧν εἰσὶν οἱ ὑπὸ ἀπάμειαν
ἐπισκοποὶ. ἄλλοι δὲ καθόλου οὐκ ἠθέλη-
σαν συνδέσθαι. ὧν εἰσὶν ἰελιανὸς ὁ βοσρεῖν
καὶ ἐπιφάνιος ὁ τυρῆς, καὶ ἄλλοι τῶν
ὡς φασί, τῶν ἐπισκοπῶν. οἱ δὲ ἰεου-
νὸν ἀνανήψαντες, ἐαυτῶν μὲν καταρ-
κτικῶν ἐπὶ τῆς παρῆρα ἔξαπάτη. σεβήεσσι
ἢ καὶ τὰς σὺν αὐτῶν ἀναθεματίεσσι. ἐπὶ
ἐπὶ δὲ τῶν ὑπὸ σεβήεσσι ἐπισκοπῶν, καὶ
κληρικῶν, τὰς ἐκκλησίας ἀφέντες, ἐφύλα-
ξάν ἐπὶ καὶ ὁ βοσρεῖν ἰελιανὸς καὶ πατρῶς
ὁ δαμασκῆς, ὄντα ὅσα διαγοῖες ἄλλα
καὶ μάμας εἰς δὲ ἐστὶ τῶν δοξαστῶν δὲ
ἔξαρχῶν εἶναι τῶν διωκομενῶν, ὑφ' ὧν
καὶ σεβήεσσι κατήχηθη, καὶ ἀγῶνας ἀλλήλων τῆς
ἀνταδίας, καὶ μετέτερα τὰ δὲ ἐρημιτικῶν
μοναστήρια, καὶ ἀντὰ τὰ ἱεροσολυμα-
τικοῦσιν σὺν θεῷ καὶ τῶν ὁρθῶν πίστιν, καὶ
ἀλλὰ δὲ πλείους πόλεις μὲν τῶν ἐπισκοπῶν
καὶ ἡμῶν ἀπάντων καὶ ἡμῶν πατρῶς μὲν
ελθεῖν εἰς παρεμβολὴν, δεῦρο ἀγιότατα
πρωτότα ἐμῶν πατέρ.

Κεφ. λδʹ.

Περὶ τῆς συμφορῆς ἀπὸ κατὰ μίσησιν ὑπὸ κατὰ
καὶ σεβήεσσι.

ΕΠεὶ δὲ τοῖνυν ταῦτα τὰ γράμματα λέ-
γεται ὑπὸ ἀπάμειαν ἱερέας διωκο-
σῶν ἀπὸ σεβήεσσι, φέρε τί παρῶν ὡς ἴσως
εἰς ἡμᾶς παρῶν διέβη, εἰ καὶ ἴσως με-
χρὶ νῦν οὐκ ἀνείληπται. κοσμάς τῶν ἡμ-
τέρων ἐπισκοπῶν ἐπιφάνειαν, ἢ τὸν ὁρθῶν
τῶν σύνοικον ἔχει, καὶ σεβηριανὸς δὲ ἐπὶ
σὺν τῶν ἀσυγγέιτονα, καὶ τῆς ἐκείνης κοινῶν
συνήεσσι παραχθέντες, καὶ τῆς ἐκείνης κοινῶν
ἀσυνήεσσι ἀπορρήξαντες, βιβλίον καθαίρεισιν

ἀπο διαπέμπονται ἐς ἐπιτιμῶν ἀνιόχε πόλιν
 ἐπίσκοπον τι. εἰς χειρὶς τοῦ βιβλίον ἀνεπι-
 λανῶ, τῶ τῶν διακόνων πρῶτῳ τῆς ἐπιφα-
 νείων ὅς ἐπειδὴ τὸν σευήρον ἐδεδοίκεν, καὶ τὸν
 ἱερωσύνης ἐπισκοπῆς ὄγκον, ὅτε τὴν ἀνιόχε
 κατελήφθη, ἐδήτῃ γυναικίαν ἑαυτῷ περι-
 θείας, πρὸς τῆ τῶ σευήρω, ἀκίζομενός τε καὶ
 θρηπίεμεν. καὶ διὰ πάντων τὸ εἶναι γυνή
 ἡμαπόμεν. καὶ τὸ κτ' τῆς κεφαλῆς φά-
 ρ. μέχρη τῶν ἐξέων καθεῖς, δλοφρυόμε-
 νός τε καὶ μύχιον ποδινώμεν, ἰκετηρίας π-
 νός παρρηγίαι προδόντι τῶ σδυήρω τὴν κα-
 θαρσεσὼν ἐπιδίδωσι πάντας διαλαθῶν, τῆ ἐ-
 πομένε ἐξέσῳ ὁμίλῃ, ἔδρασ μῶ τὴν σωτη-
 ρίαν ἀνέτῃ, πρὶν τὸν σδυήρον τὰ ἐν τῶ βιβλίῳ
 κείμενα γνῶναι. ὁ μὲν δ' ἐν ὁ σδυήρ. καὶ τὸ
 βιβλίον δεξάμεν. καὶ τὰ ἐν αὐτῷ συνείς, τῶ
 οἰκίῳ προσηκαρτέρησε θρόνῳ, μέχρη τ' ἀνα-
 σασίς τελευτήσῃ, ὡς ἐν ἀνασασί. τὰ ἐπὶ σε-
 υήρω γενημένα διέγνω, ἰσορηθεῖον γλῆν πρῶ-
 ξῆν φιλανθρώπως τῶ ἀνασασίῳ διεσκευασ-
 μάην, προσάψῃ ἀσιατικῶ τὴν σεραλιωτικὴν
 δοχὴν τ' ἐν φοινίκη λιβανησίας ἐπιπραπέντι,
 κοσμάην καὶ σευηριανὸν τῶν οἰκίῳ ἐξελάσαι
 θρόνων, διότι τῶ σευήρω τ' καθαιρέσῃ τὸ βι-
 βλίον πεπόμεφασιν ὅς ἐπειδὴ τὰ τ' ἐώας κα-
 τελήφθη μέρη, πολλὰς τε τῶν κοσμά καὶ σε-
 υηριανῶ δογματῶν ἀνεχομένους εὐρε, μάλα
 τε χρικῶς αὐτῶν ἀντιποικίμενας τὰς σφῶν
 πόλεις, ἀνήγαγε τῶ ἀνασασίῳ, ἀναιμωλὶ μὴ
 δυνάσῃ τέτῃς τῶν οἰκίῳ φυγαδδέν θρό-
 νων. τοσῶτον τοιγαρὲν ἀεὶ τὴν φιλανθρωπίας
 τῶ ἀνασασίῳ, ὡς διαρρήδην γράψαι τῶ ἀ-
 σιατικῶ, μηδ' ἐν βέλεδῃ παρελθεῖν, μηδ' ἀν-
 εἰ μέγατε κ' ἀξιόλογον ἢ, εἰπερ ἅματ. ῥα-
 νίς ἐκχεοῖτο. ἐν τέτοις μὲν ἐν τὰ κτ' τὰς ἐκ-
 κλησίας παύσα χε γῆς καθαιρέσῃ, μέχρη τῆς
 ἀνασασίς βασιλείας ὄν καὶ ὡς ἐναντίον τ' ἐν
 καλχηδόνοι συνόδῃ τινὲς κρηναίης, τῶν ἱερῶν
 ἀπειλίον δέλτων. ἐν τ' τοῖς ἱεροθλύμοις καὶ
 ζῶν, ἀνεθεματίσθη.

A mittunt, Antiochenæ Ecclesiæ etiam
 tum præfidentem. Porro hunc libel-
 lum Aureliano cuidam tradiderunt, Ar-
 chidiacono Epiphaniens. Ecclesiæ. Qui
 quoniam Severum ipsum, tantique E-
 piscopatus fastum reformidabat: simul
 atque Antiochiam venit, amictus mu-
 liebri veste ad Severum accessit, jocans
 ac lascivens, modis que omnibus simu-
 lans se mulierem esse. Velo denique
 quo caput contexerat, ad pectus usque
 demisso, lamentans atque altum suspi-
 rans, & obtestans, specie supplicis li-
 belli Severo procedenti depositionem
 tradit. Cumque omnes latuisset, ex
 turba, quæ Severum sequebatur, se sub-
 duxit: fuga que arrepta, salutem sibi
 quesivit, priusquam Severus ea, quæ in
 libello scripta erant, cognovisset. Se-
 verus tamen, quamvis libellum susce-
 pisset, & quæ in illo continebantur, di-
 dicisset, nihilominus in sede sua per-
 mansit ad obitum usque Anastasii.
 Porro cum Anastasius ea, quæ Severo
 acciderant, comperisset: neque enim
 filendum est Anastasii factum plenum
 clementiæ atque humanitatis; manda-
 vit Asiatico duci Phœnices Libanensis,
 ut Cosmam ac Severianum sedibus suis
 expelleret, eo quod depositionis libel-
 lum ad Severum mittere ausi essent.
 Cui cum ad Orientis partes venisset, &
 doctrinam Cosmæ ac Severiani à mul-
 tis defendi reperisset, urbesque illorum
 admodum strenue pro suis Episcopis
 propugnare, retulit ad Anastasium, E-
 piscopus istos propriis sedibus extur-
 bari citra sedem non posse. Tantum
 porro humanitatis inerat in Anastasio,
 ut diserte ad Asiaticum rescripserit,
 nolle se quidquam ad exitum perducī,
 quamvis magnum atque eximium, si
 vel gutta sanguinis effundenda esset.
 Res igitur Ecclesiasticæ per universum
 terrarum orbem hoc in statu erant us-
 que ad principatum Anastasii. Quem
 nonnulli cum Synodi Chalcedonenſis
 inimicum esse judicassent, nomen ejus
 ex sacris tabulis expunxerunt. Hie-
 rosolymis verò etiam vivus ac spirans
 anathematizatus est.